

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1978

Warszawa, dnia 20 maja 1978 r.

Nr 3-4

SPIS TREŚCI

Dział A

- Poz. 11 — uchwała z dnia 6 kwietnia 1978 r. w sprawie poprawy ochrony zdrowia ludzi pracy 8

Dział B

- Poz. 12 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 marca 1978 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie praw i obowiązków pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” 19
- „ 13 — rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 lutego 1978 r. w sprawie podatku od wynagrodzeń od osób prowadzących zakłady w formie rozliczenia zryczałtowanego oraz od pracowników zatrudnionych w tych zakładach 20
- „ 14 — zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 marca 1978 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu prac wykonywanych przez nauczycieli i nauczycieli akademickich w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych oraz zasad wypłacania dodatku za te prace 22
- „ 15 — zarządzenie Nr 6 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 10 kwietnia 1978 r. w sprawie zasad wprowadzenia najniższych wynagrodzeń zasadniczych oraz podwyższenie niektórych stawek wynagrodzeń zasadniczych bezpośrednio wyższych od stawek najniższych — stosowanych w uspołecznionych zakładach pracy 22

UWAGA CZYTELNICZY CZASOPISM ZWIĄZKOWYCH

BIULETYN CRZZ
PRZEGLĄD ZWIĄZKOWY
KULTURA I ŻYCIE
PRZYJACIEL PRZY PRACY
BEZPIECZENSTWO PRACY
DZIAŁKOWIEC
TRYBUNA SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO
KWARTALNIK HISTORII RUCHU ZAWODOWEGO

Wszystkie wymienione czasopisma można jeszcze zamawiać w prenumeracie na rok bieżący okresowo, tj. do 10-go każdego miesiąca poprzedzającego okres zamawianej prenumeraty.

Zamówienia na prenumeratę przyjmują:

- Oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” — od urzędów, instytucji i zakładów pracy w miastach, będących siedzibą Oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch”;
- urzędy pocztowe i listonosze — od prenumeratorów indywidualnych oraz urzędów, instytucji i zakładów pracy na wsi i w miastach, w których nie ma Oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch”.

DZIAŁA

11.

UCHWAŁA

z dnia 6 kwietnia 1978 r.

w sprawie poprawy ochrony zdrowia ludzi pracy

Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych akceptuje kierunki działalności zawarte w referacie i w materiałach CRZZ „O dalszą poprawę ochrony zdrowia ludzi pracy”. Plenum przyjmuje te kierunki za wytyczne do dalszego działania związków zawodowych.

Plenum pozytywnie oceniło postęp uzyskany w ochronie zdrowia załóg pracowniczych, a zwłaszcza zatrudnionych w trudnych warunkach pracy. Podniesiony został poziom lecznictwa, umocniono bazę materialną i kadrową przemysłowej służby zdrowia. W rezultacie nastąpiła wydatna poprawa zdrowotna warunków pracy i opieki lekarskiej.

Poważny wkład w rozwój i doskonalenie przemysłowej służby zdrowia wniosły związki zawodowe. Udoskonalili one system kontroli przestrzegania przez zakłady pracy zasad ochrony zdrowia, aktywnie uczestniczyły w opracowywaniu i realizacji zakładowych programów poprawy warunków pracy i ochrony zdrowia załóg.

Związki zawodowe przyczyniły się do rozwoju materialnej bazy ochrony zdrowia ludzi pracy, aktywnie prowadząc zbiórkę środków na Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia, podejmując liczne inicjatywy społeczne. Z powszechnym uznaniem ludzi pracy spotyka się wkład finansowy i organizatorski związków zawodowych w rozwój lecznictwa uzdrowiskowego.

Uzyskany postęp w ochronie zdrowia nie jest jednak równomierny we wszystkich dziedzinach. Dokuczliwe są zwłaszcza braki w szpitalnictwie, znacznego rozszerzenia wymaga działalność zapobiegawcza i rehabilitacyjna. Dalszy postęp należy uzyskać także w rozmieszczeniu kadr medycznych i w racjonalnym wykorzystywaniu środków przeznaczonych na cele przemysłowej służby zdrowia.

VII Plenum CRZZ zobowiązuje wszystkie instancje związków zawodowych do podejmowania skutecznej działalności służącej zapewnieniu dalszej poprawy w ochronie zdrowia ludzi pracy miast i wsi.

W kompleksie działań zmierzających do podniesienia stanu zdrowia załóg pracowniczych, coraz większą rolę odgrywać powinna działalność profilaktyczna, w tym zwłaszcza zmierzająca do wcześniejszego wykrywania chorób i zagrożeń występujących w środowisku pracy. W tym celu należy doskonalić okresowe badania profilaktyczne ze szczególnym zwróceniem uwagi na młodych pracowników.

W celu dalszej poprawy warunków pracy i eliminowania zagrożeń zawodowych należy umocnić nadzór i kontrolę nad realizacją wniosków wynikających ze społecznych przeglądów warunków pracy.

Uznając za społecznie ważne zadanie przywracanie zdolności do pracy osobom o niepełnej spraw-

ności zawodowej niezbędny jest dalszy rozwój rehabilitacji przemysłowej oraz oddziałów i stanowisk pracy chronionej.

Wzmocnienia wymaga specjalistyczna opieka zdrowotna nad kobietami, a zwłaszcza dalsza poprawa ochrony zdrowia kobiet ciężarnych. W tym celu należy między innymi szerzej upowszechnić inicjatywy organizowania i doświadczenia zakładowych i międzyzakładowych oddziałów pracy chronionej dla kobiet ciężarnych.

W trosce o zdrowie ludzi pracy związki zawodowe podejmować będą dalszą działalność, mającą na celu rozwój lecznictwa uzdrowiskowego. Nieodzowne jest dalsze doskonalenie zasad rozdzielnictwa skierowań oraz zasad kwalifikowania lekarsko-społecznego na leczenie sanatoryjne. Konieczne jest także rozszerzenie międzybranżowej koordynacji w działalności leczniczej, gospodarczej i administracyjnej.

W celu ujednoczenia i umocnienia zasad koordynacji zobowiązuje się wszystkie instancje związkowe posiadające własne sanatoria i domy wczasów leczniczych oraz nadzorujące zakładowe placówki lecznictwa sanatoryjnego do powołania w miejscowościach uzdrowiskowych rad koordynacyjnych do spraw związkowej i zakładowej bazy lecznictwa uzdrowiskowego.

Dla integrowania wysiłków podejmowanych przez rady w poszczególnych uzdrowiskach na rzecz poprawy usług leczniczych, lepszego wykorzystania obiektów, urządzeń i kadry medycznej plenum powołuje przy Centralnej Radzie Związków Zawodowych NACZELNĄ RADĘ KOORDYNACYJNĄ DO SPRAW ZWIĄZKOWEJ I ZAKŁADOWEJ BAZY LECZNICTWA UZDROWISKOWEGO.

Pragnąc wyrazić uznanie licznemu aktywowi służby zdrowia i związków zawodowych, który z dużym zaangażowaniem i ofiarnością przyczynia się do poprawy stanu zdrowia załóg — Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych ustanawia honorową odznakę „ZASŁUŻONY DLA OCHRONY ZDROWIA LUDZI PRACY”.

Związki zawodowe, mając na uwadze zwiększenie skuteczności działań na rzecz ochrony zdrowia, rozwijać będą aktywność społeczną mającą na celu powiększenie środków Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia. Środki te powinny być kierowane głównie na budowę, modernizację i wyposażenie szpitali oraz innych szczególnie potrzebnych obiektów służby zdrowia.

Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych wyraża serdeczne podziękowanie wszystkim ludziom pracy, działaczom związkowym za aktywne kontynuowanie inicjatywy I sekretarza KC PZPR towarzysza Edwarda Gierka w gromadzeniu środków Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia.

DZIAŁ B

12.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 marca 1978 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie praw i obowiązków pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

(Dziennik Ustaw z dnia 30 marca 1978 r. Nr 8, poz. 30)

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 51, poz. 329) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 10 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Pracownik może być przeniesiony na własną prośbę do innego zakładu pracy w tej samej lub innej miejscowości”;

2) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powierzenie pracownikom obowiązków służbowych na stanowiskach dyrektorów, zastępców dyrektorów i głównych księgowych jednostek organizacyjnych PPTT podległych bezpośrednio Ministrowi Łączności oraz dyrektorów, zastępców dyrektorów i głównych księgowych jednostek organizacyjnych podległych bezpośrednio dyrektorom okręgów poczty i telekomunikacji następuje w drodze mianowania ich na dane stanowisko”;

3) § 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stosunek pracy z pracownikiem ulega rozwiązaniu na jego wniosek z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia lub może być rozwiązany na mocy porozumienia stron”;

4) w § 26 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przeszeregowania do wyższej grupy wynagrodzenia zasadniczego lub stawki dodatku służbowego poza obowiązującymi terminami awansowymi w razie nadania mu w danym roku złotej odznaki „Zasłużony Pracownik Łączności”;

5) po § 26 dodaje się § 26a i 26b w brzmieniu:

„§ 26a. 1. Pracownik może być przeszeregowany w ramach wynagrodzenia przewidzianego dla danego stanowiska w okresach nie krótszych niż jeden rok w terminach przeszeregowania, to jest 1 stycznia i 22 lipca z mocą od dnia 1 sierpnia; jeden z tych terminów może być zastąpiony Dniem Łącznościowca (18 października).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy powołania pracownika na stanowisko kierownicze ani awansowania na stanowisko hierarchicznie wyższe od zajmowanego, rozszerzenia zakresu powierzonych pracownikowi

czynności lub podwyższenia kwalifikacji zawodowych oraz ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym, wstępnym lub po ukończeniu wstępnego stażu pracy.

§ 26b. 1. Pracownik ma prawo do nagrody jubileuszowej za wieloletnią nieprzerwaną pracę w wysokości:

1) 75% miesięcznego wynagrodzenia po 25 latach — począwszy od dnia 1 stycznia 1979 r.,

2) 150% miesięcznego wynagrodzenia po 35 latach oraz 200% miesięcznego wynagrodzenia po 40 latach — począwszy od dnia 1 maja 1978 r.

2. Szczegółowe zasady wypłaty nagród jubileuszowych oraz zaliczania okresów pracy do okresów uzasadniających prawo do tych nagród określa Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.”;

6) po § 31 dodaje się § 31a w brzmieniu:

„§ 31a. Pracownikom wyróżniającym się w pracy mogą być przyznawane nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy, a także za wykonanie dodatkowych zadań. Nagrody wypłaca się z funduszu nagród tworzonego w wysokości do 0,5% planowanego osobowego funduszu płac w jednostkach organizacyjnych PPTT w ramach dysponowanego, osobowego funduszu płac.”;

7) § 34 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przerwę na wypoczynek i spożycie posiłku przy pracy trwającej co najmniej 6 godzin:

a) pracownikom ruchu telefonicznego i telegraficznego oraz maszynistkom zatrudnionym w halach maszyn — 30 minut,

b) pracownikom pozostałych służb — 15 minut”;

8) w § 36:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Łączności w wypadkach uzasadnionych szczególnymi względami służbowymi może na okres przejściowy przedłużyć dobową normę czasu pracy do 12 godzin w służbach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b), po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jako okres rozliczeniowy czasu pracy dla pracowników zatrudnionych w systemie równoważnych

norm czasu pracy przyjmuje się okres ustalony w regulaminie pracy, nie dłuższy jednak niż 13 tygodni.”;

9) w § 46 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obniżenie miesięcznego wynagrodzenia o 10%”;

10) w § 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja dyscyplinarna orzekając karę może warunkowo zawiesić jej wykonanie na okres do dwóch lat. Nie dotyczy to kary zwolnienia dyscyplinarnego z pracy ani kary surowej nagany.”;

11) w § 55 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kierownik jednostki nadrzędnej w razie zawieszenia pracownika w wykonywaniu obowiązków pracowniczych może ograniczyć wynagrodzenie pracownika nie więcej jednak niż o 50%. W razie tymczasowego aresztowania kierownik zakładu pracy ogranicza wynagrodzenie pracownika o 50%.

2. Od decyzji o ograniczeniu wynagrodzenia w razie zawieszenia w wykonywaniu obowiązków pracowniczych pracownik może wnieść odwołanie do Ministra Łączności w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Odwołanie nie wstrzymuje wykonania decyzji ograniczającej wynagrodzenie. Od decyzji o ograniczeniu wynagrodzenia pracownika z powodu tymczasowego aresztowania odwołanie nie przysługuje.”

§ 2. W związku z art. XXIV Przepisów wprowadzających Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 142) traci moc § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 sierpnia 1972 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 39, poz. 255).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

13.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lutego 1978 r.

w sprawie podatku od wynagrodzeń od osób prowadzących zakłady w formie rozliczenia zryczałtowanego oraz od pracowników zatrudnionych w tych zakładach

(Dziennik Ustaw z dnia 13 marca 1978 r. Nr 5, poz. 14)

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) i art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami), art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatek od wynagrodzeń w formie zryczałtowanej opłacają:

1) osoby, które prowadzą na podstawie umowy zlecenia w formie rozliczenia zryczałtowanego:

a) zakłady gastronomiczne i punkty sprzedaży detalicznej na zasadach ustalonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług lub innych właściwych ministrów albo centralnych związków spółdzielni,

b) hotele, motele, domy wycieczkowe, pensjonaty, schroniska, campingi, pola biwakowe, parkingi oraz wypożyczalnie sprzętu turystycznego i sportowego na zasadach ustalonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,

2) pracownicy zatrudnieni w zakładach określonych w pkt 1.

§ 2. 1. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń wynosi miesięcznie:

1) od osób prowadzących:

a) restauracje, bary restauracyjne, bary rozrywkowe, bary alkoholowe i bary uniwersalne, piwiarnie, bary piwne oraz pijalnie piwa:

przy obrocie rocznym w złotych		podatek wynosi w procencie od obrotu miesięcznego
ponad	do	
	2.400.000	0,7% nie mniej jednak niż 350 zł
2.400.000	3.600.000	0,9%
3.600.000	4.800.000	1,1%
4.800.000	6.000.000	1,3%
6.000.000		1,6%

b) kawiarnie, bary kawowe, cukiernie oraz bary cukiernicze:

przy obrocie rocznym w złotych		podatek wynosi w procencie od obrotu miesięcznego
ponad	do	
	2.400.000	0,6% nie mniej jednak niż 300 zł
2.400.000	3.600.000	0,8%
3.600.000	4.800.000	1,0%
4.800.000	6.000.000	1,2%
6.000.000		1,5%

c) stołówki i bufety pracownicze oraz inne punkty żywienia przyzakładowego i punkty gastronomiczne 0,4% od obrotu miesięcznego, nie mniej jednak niż 200 zł,

d) zakłady gastronomiczne w pensjonatach, schroniskach i domach wycieczkowych, jadłodajnie, samoobsługowe bary szybkiej obsługi (w tym mleczne), herbaciarnie i pozostałe zakłady gastronomiczne nie wymienione pod lit. a), b), c) — 0,5% od obrotu miesięcznego, nie mniej jednak niż 250 zł,

e) punkty sprzedaży detalicznej:

przy obrocie rocznym w złotych		podatek wynosi w procencie od obrotu miesięcznego w punktach sprzedaży detalicznej	
ponad	do	warzywno-owocowych i kwaciarniach	pozostałych
1.000.000 1.500.000	1.000.000 1.500.000 3.000.000	0,7% nie mniej jednak niż 400 zł	200 zł mies. 300 zł mies. 0,3%
3.000.000	3.600.000	0,8%	0,35%
3.600.000	4.800.000	0,9%	0,4%
4.800.000	6.000.000	1,0%	0,5%
6.000.000	8.000.000	1,3%	0,6%
8.000.000	10.000.000	1,4%	0,7%
10.000.000		1,6%	0,8%

2) od osób prowadzących:

a) hotele II kategorii	400 zł,
b) hotele III kategorii, motele i pensjonaty	350 zł,
c) hotele IV kategorii	300 zł,
d) domy wycieczkowe i schroniska	200 zł,
e) campingi	
I kategorii	200 zł,
II kategorii	100 zł,
III kategorii	75 zł,
f) pola biwakowe	50 zł,
g) parkingi, wypożyczalnie sprzętu turystycznego i sportowego	90 zł,

3) od pracowników zatrudnionych w zakładach określonych w § 1 pkt 1, z wyjątkiem punktów sprzedaży detalicznej:

a) szefa kuchni	250 zł,
b) kelnerów w lokalach I i II kategorii	150 zł,
— w pozostałych lokalach	100 zł,
c) bufetowych w lokalach I i II kategorii	100 zł,
— w pozostałych lokalach	70 zł,
d) kucharzy	50 zł,
e) muzyków w restauracjach i barach rozrywkowych	250 zł,
f) muzyków w pozostałych lokalach	200 zł,
g) pozostałych pracowników	30 zł,

4) od pracowników zatrudnionych przez osoby prowadzące punkty sprzedaży detalicznej — 3,5% od sumy deklарowanych miesięcznych wynagrodzeń.

2. Podatek pobiera się według stawki właściwej dla obrotu przyjętego do kalkulacji zryczałtowanej odpłatności. W razie przekroczenia kalkulowanego obrotu i ustalenia zgodnie z odrębnymi przepisami przez jednostkę gospodarki uspołecznionej, która zleciła prowadzenie zakładu, dodatkowej odpłatności — po zakończeniu roku dokonuje się ostatecznego obliczenia podatku według stawki właściwej dla obrotu faktycznie osiągniętego.

3. Od pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 3, zatrudnionych przez okres krótszy niż miesiąc, zryczałtowany podatek od wynagrodzeń pobiera się według stawek określonych w tym przepisie w stosunku odpowiadającym okresowi zatrudnienia w danym miesiącu, licząc za każdy dzień pracy 1/30 stawki.

4. Nie uważa się za pracowników członków rodzin i innych osób zatrudnionych w zakładach określonych w § 1 pkt 1, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z osobami prowadzącymi te zakłady.

§ 3. 1. W razie prowadzenia przez tę samą osobę równocześnie więcej niż jednego zakładu wymienionego w § 1 pkt 1 zryczałtowany podatek pobiera się odrębnie od przychodów z każdego z tych zakładów.

2. Jeżeli osoba prowadząca zakład wymieniony w § 1 pkt 1 osiąga równocześnie przychody podlegające opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem od wynagrodzeń według przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przychody określone w formie prowizyjnej, przychody podlegające opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem od wynagrodzeń traktuje się jako wypłacane przez pierwszego płatnika.

§ 4. 1. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń, z wyjątkiem podatku należnego od pracowników zatrudnionych w punktach sprzedaży detalicznej, pobiera jako płatnik ta jednostka gospodarki uspołecznionej, z którą osoba prowadząca zakład rozlicza się na podstawie zawartej umowy zlecenia.

2. Podatek od wynagrodzeń od pracowników punktów sprzedaży detalicznej pobiera jako płatnik osoba prowadząca punkt sprzedaży detalicznej.

3. Kwotę podatku pobranego za każdy miesiąc kalendarzowy płatnik przekazuje w terminie do dnia 12 następnego miesiąca na rachunek właściwego urzędu terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, składając równocześnie wykaz potrąceń obejmujący wszystkich pracowników zatrudnionych w danym zakładzie oraz wysokość podatku pobranego od każdego z tych pracowników.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1970 r. w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń od osób prowadzących uspołecznione zakłady w formie rozliczenia zryczałtowanego (Dz. U. z 1970 r. Nr 20, poz. 169 i z 1975 r. Nr 2, poz. 8).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

14.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 marca 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu prac wykonywanych przez nauczycieli i nauczycieli akademickich w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych oraz zasad wypłacania dodatku za te prace

(Monitor Polski z dnia 31 marca 1978 r. Nr 11, poz. 41)

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. z 1972 r. Nr 12, poz. 89, z 1974 r. Nr 22, poz. 131 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) oraz § 19 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1972 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 16, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 lipca 1974 r. w sprawie wykazu prac wykonywanych przez nauczy-

cieli i nauczycieli akademickich w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych oraz zasad wypłacania dodatku za te prace (Monitor Polski Nr 29, poz. 176) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się lp. 6,
- 2) dodaje się lp. 14 w brzmieniu:
„III 14 Prace pod ziemią górnictwo”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Śliwiński*

15.

ZARZĄDZENIE NR 6 MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 10 kwietnia 1978 r.

w sprawie zasad wprowadzenia najniższych wynagrodzeń zasadniczych oraz podwyższenie niektórych stawek wynagrodzeń zasadniczych bezpośrednio wyższych od stawek najniższych — stosowanych w uspołecznionych zakładach pracy

(Dziennik Urzędowy Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 12 kwietnia 1978 r. Nr 3, poz. 5)

Na podstawie § 2 i § 3 uchwały Nr 29 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1978 r. w sprawie podwyższenia najniższych wynagrodzeń pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 10, poz. 36), zwanej dalej „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podwyższa się miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego ustalone za pełny wymiar normalnego czasu pracy do wysokości:

1) 1600 zł miesięcznie — w pierwszej (najniższej) kategorii zaszeregowania,

2) 1650 zł miesięcznie — w drugiej kategorii zaszeregowania (pierwszej następującej po kategorii najniższej),

3) 1700 zł miesięcznie — w trzeciej kategorii zaszeregowania (drugiej następującej po kategorii najniższej),

4) 1800 zł miesięcznie — w czwartej kategorii zaszeregowania (trzeciej następującej po kategorii najniższej),

5) 1900 zł miesięcznie — w piątej kategorii zaszeregowania (czwartej następującej po kategorii najniższej),

6) 2000 zł miesięcznie — w szóstej kategorii zaszeregowania (piątej następującej po kategorii najniższej).

w obowiązujących w tym zakresie zasadach wynagradzania.

2. Jeżeli obowiązujące przepisy o wynagradzaniu nie ustalają współczynników przeliczeniowych, o których mowa w ust. 1, godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego określone w § 2 ust. 1 ustala się, w zależności od tygodniowego wymiaru czasu pracy w wysokości:

Kategoria zaszeregowania	Wymiar czasu pracy w tygodniu oraz stawka za 1 godzinę					
	44	42	41	40	39	36
1	8,60	9,00	9,20	9,50	9,70	10,50
2	8,80	9,20	9,50	9,70	9,90	10,70
3	9,10	9,50	9,80	10,00	10,30	11,10
4	9,40	9,90	10,20	10,40	10,70	11,50
5	9,90	10,40	10,70	10,90	11,20	12,10
6	10,50	11,00	11,30	11,50	11,80	12,80

§ 4. 1. Przepisy §§ 1—3 nie mają zastosowania do stawek płac określonych w ust. 2—4.

2. W zarządzeniu Nr 11 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 18 marca 1974 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w transporcie samochodowym, spedycji krajowej i komunikacji miejskiej (Dz. Urz. MPPiSS z 1974 r.

Nr 5, poz. 10 i z 1977 r. Nr 3, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 18 ust. 3 stawki wynagrodzenia za każdą godzinę przerwy przy stosowaniu przerywanego czasu pracy w jednym cyklu przewozowym ustala się w wysokości:

3. Jeżeli przepisy o wynagradzaniu dla pracowników wynagradzanych na podstawie godzinowych stawek płac przewidują możliwość zastosowania miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego wynikających z przeliczenia godzinowych stawek płac zasadniczych — podwyższa się, tak ustalone miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego za pracę w w normalnym wymiarze czasu pracy 46 godzin na tydzień, do wysokości:

1) 1600 zł miesięcznie — w pierwszej (najniższej) kategorii zaszeregowania,

2) 1650 zł miesięcznie — w drugiej kategorii zaszeregowania (pierwszej następującej po kategorii najniższej),

3) 1700 zł miesięcznie — w trzeciej kategorii zaszeregowania (pierwszej następującej po kategorii najniższej),

4) 1760 zł miesięcznie — w czwartej kategorii zaszeregowania (trzeciej następującej po kategorii najniższej),

5) 1860 zł miesięcznie — w piątej kategorii zaszeregowania (czwartej następującej po kategorii najniższej).

6) 1950 zł miesięcznie — w szóstej kategorii zaszeregowania (piątej następującej po kategorii najniższej).

§ 3. 1. W razie stosowania 4-brygadowej organizacji pracy lub stosowania na podstawie obowiązujących przepisów niższego wymiaru normalnego czasu pracy niż 46 godzin na tydzień, godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego określone w § 2 ust. 1 — podwyższa się proporcjonalnie do obowiązującego wymiaru czasu pracy, przy zastosowaniu współczynników przeliczeniowych ustalonych w obowiązujących w tym zakresie zasadach wynagradzania.

2. Jeżeli obowiązujące przepisy o wynagradzaniu nie ustalają współczynników przeliczeniowych, o których mowa w ust. 1, godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego określone w § 2 ust. 1 ustala się, w zależności od tygodniowego wymiaru czasu pracy w wysokości:

Kategoria zaszeregowania	Wymiar czasu pracy w tygodniu oraz stawka za 1 godzinę					
	44	42	41	40	39	36
1	8,60	9,00	9,20	9,50	9,70	10,50
2	8,80	9,20	9,50	9,70	9,90	10,70
3	9,10	9,50	9,80	10,00	10,30	11,10
4	9,40	9,90	10,20	10,40	10,70	11,50
5	9,90	10,40	10,70	10,90	11,20	12,10
6	10,50	11,00	11,30	11,50	11,80	12,80

§ 4. 1. Przepisy §§ 1—3 nie mają zastosowania do stawek płac określonych w ust. 2—4.

2. W zarządzeniu Nr 11 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 18 marca 1974 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w

transportie samochodowym, spedycji krajowej i komunikacji miejskiej (Dz. Urz. MPPiSS z 1974 r. Nr 5, poz. 10 i z 1977 r. Nr 3, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 18 ust. 3 stawki wynagrodzenia za każdą godzinę przerwy przy stosowaniu przerywanego czasu pracy w jednym cyklu przewozowym ustala się w wysokości:

- kierowcy zaszeregowanemu do V kategorii 9,30
- kierowcy zaszeregowanemu do VI kategorii 9,60
- kierowcy zaszeregowanemu do VII kategorii 10,00
- kierowcy zaszeregowanemu do VIII kategorii 10,50

2) w załączniku Nr 1 do zarządzenia w części „B. Tabele godzinowych stawek płac zasadniczych” — zamiast dotychczasowych tabel — ustala się trzy tabele stawek płac zasadniczych:

Kategoria	Tabela I	Tabela II	Tabela III
1	8,20	8,20	8,20
2	8,40	8,40	8,40
3	8,70	8,70	8,70
4	9,00	9,00	9,50
5	9,30	9,50	10,50
6	9,60	10,50	11,50
7	10,00	11,00	12,50
8	10,50	12,00	14,00

W „Wyjaśnieniu” dotyczącym stosowania tabel B i C ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

a) „2. Powszechne zastosowanie ma Tabela 1”,
b) „3. Zastosowanie Tabeli II lub Tabeli III może nastąpić tylko na podstawie decyzji Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych na wniosek zainteresowanego ministra po uprzednim zaopiniowaniu przez Ministra Komunikacji”.

3) W ust. 6 załącznika Nr 10 do zarządzenia ustala się stawki godzinowe na podstawie których oblicza się jednostkowe ceny akordowe w wysokości:

Pojazd samochodowy bez przyczepy		Pojazd samochodowy z przyczepami
grupa 1	8,20—11,00 zł	
grupa 2	8,40—12,00 zł	8,70—13,00 zł
grupa 3	9,00—13,50 zł	10,50—15,00 zł
grupa 4	10,00—15,50 zł	11,50—17,00 zł

4) w ust. 2 załącznika Nr 11 do zarządzenia ustala się ryczałtowe wynagrodzenia w wysokości:

Lp.	Liczba godzin pracy w miesiącu	Miesięczna płaca ryczałtowana			
		wg stawki 8,40 zł/godz.	wg stawki 8,70 zł/godz.	wg stawki 9,00 zł/godz.	wg stawki 9,30 zł/godz.
1.	220	2200	2300	2400	2450
2.	240	2500	2600	2700	2750
3.	260	2800	2900	3000	3100
4.	280	3200	3300	3400	3500
5.	300	3600	3700	3800	3900

3. W zarządzeniu Nr 32 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 18 czerwca 1973 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w halach maszyn (Dz. Urz. MPPiSS z 1973 r. Nr 4, poz. 7 i z 1977 r. Nr 3, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 — wynagrodzenie za każdą jednostkę obliczeniową ustala się w wysokości:

— 1,50 zł — 1,65 zł — dla maszynistek, które obowiązują tygodniowo 46 godzinny wymiar czasu pracy (pkt 1),

— 1,65 zł — 1,80 zł — dla maszynistek, które obowiązują tygodniowo 42 godzinny wymiar czasu pracy (pkt 2),

2) w załączniku Nr 1 do zarządzenia — miesięczne wynagrodzenie zasadnicze ustala się w wysokości:

a) dla kierownika hali maszyn:	
— zatrudniającej do 8 maszynistek	1900—3100 zł
— zatrudniającej 9 i więcej maszynistek	2300—3400 zł
b) dla st. maszynistki	1800—2000 zł
c) dla maszynistki	1700—1800 zł
d) dla mł. maszynistki	1600—1700 zł

4. W zarządzeniu Nr 5 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 26 lutego 1976 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie norm pracy oraz niektórych zasad wynagradzania maszynistek i kierowników hal maszyn — określone w § 2 ust. 2 miesięczne wynagrodzenie zasadnicze, przy którym stosuje się do maszynistek normę pracy w wymiarze 5,0 jednostek obliczeniowych na godzinę — podwyższa się:

- 1) z kwoty 1500 zł do 1600 zł
- 2) z kwoty 1600 zł do 1650 zł.

§ 5. Stawki wynagrodzenia zasadniczego ustalone przepisami niniejszego zarządzenia stosuje się zamiast stawek wynagrodzenia zasadniczego określonych w szczegółowych zasadach wynagradzania poszczególnych grup pracowników, jeżeli są one niższe od podanych w zarządzeniu — do czasu wprowadzenia odpowiednich zmian w tych zasadach.

§ 6. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do młodocianych odbywających naukę zawodu bądź przyuczanych do określonej pracy, dla których wynagrodzenie ustala się w relacji procentowej od kwoty 1200 zł miesięcznie.

§ 7. Podstawę wymiaru zasiłku z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby lub macierzyństwa, przysługującego od dnia 1 maja 1978 r. należy przeliczać na podstawie stawek wynagrodzenia zasadniczego ustalonych niniejszym zarządzeniem, jeżeli w okresie z którego oblicza się podstawę wymiaru zasiłku stawka wynagrodzenia zasadniczego pracownika była niższa od tak określonej stawki dla odpowiedniej kategorii zaszerogowania.

§ 8. Traci moc zarządzenie Nr 7 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 22 marca 1977 r. w sprawie zasad wprowadzenia najniższych wynagrodzeń zasadniczych oraz podwyższenia niektórych stawek wynagrodzeń zasadniczych bezpośrednio wyższych od stawek najniższych — stosowanych w społecznie zakładach pracy (Dz. Urz. MPPiSS z 1977 r. Nr 3, poz. 4).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1978 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

INSTYTUT WYDAWNICZY CRZZ — Warszawa, ul. Spasowskiego 1/3

Informacji o warunkach prenumeraty udzielają oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” i urzędy pocztowe.
Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—
Sprzedaż egzemplarzy numerów zdezaktualizowanych, na uprzednie pisemne zamówienia, prowadzi Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Towarowa 28.

Drukarnia Instytutu Wydawniczego CRZZ. Papier gazetowy 80 g 61X86. Ark. wyd. 1,3, ark. druk. 1,0. Zam. 374/78. 27860 egz.

INDEKS 35276